

РЕШЕНИЕ

№ 6408

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6782** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” – С. /ДИТ/, подадена чрез упълномощения представител юрк. П. П., срещу решение № 1894 от 30.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 15913/2021 г. от Софийския районен съд, 23-ти състав. С него е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-2100048/28.10.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ на „Холидей Юръп” ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде потвърдено.

Ответникът – „Холидей Юръп” ООД, [населено място], не се ангажира със становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното решение СРС е отменил НП № 22-2100048/28.10.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на „Холидей Юръп” ООД за извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ на основание чл.416, ал.5 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

За да постанови този резултат, районният съд е приел от фактическа страна следното:

На 30.01.2020 г. между „Холидей Юръп” ООД в качеството му на работодател и Б. Д. Б. в качеството му на служител бил сключен трудов договор с уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 4300 лв. С допълнително споразумение от 01.12.2020 г. служителят преминал на непълно работно време от 4 часа за периода от 01.12.2020 г. до 31.03.2021 г., за който размерът на основното трудовото възнаграждение бил намален на 2500 лв. Във фиша за заплати за м.12.2020 г. била отразена сума за получаване по банков път от служителя в размер на 3016,97 лв. На 11.02.2021 г. на Б. била изплатена сумата от 1076,92 лв. по банков път с основание на превода „Р.3.12/2020“. По подадено на 20.02.2021 г. заявление от Б. трудовото правоотношение е било прекратено, считано от 22.02.2021 г.

В периода от 25.06.2021 г. до 02.07.2021 г. била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство на „Холидей Юръп” ООД от служители на Дирекция „Инспекция по труда“-С.. В резултат от нея на дружеството били дадени за изпълнение задължителни предписания, сред които и предписание № 7, според което работодателят следвало да изплати до пълния размер начисленото във фиш за заплата за м.12.2020 г. на Б. Д. Б., съгласно чл.128, т.2 от КТ (Обн. ДВ бр.26/1986 г.). Срокът за изпълнение на това предписание бил до 16.08.2021 г. П. не било оспорено по надлежния ред. В определения в него срок до 16.08.2021 г. „Холидей Юръп” ООД не изпълнило предписанието. Това било констатирано при извършена последваща проверка, приключила на 07.10.2021 г., вследствие на което започнало и настоящото административнонаказателно производство, като бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2100048/07.10.2021 г. на „Холидей Юръп” ООД, в качеството му на работодател за извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. Актът бил съставен в присъствието на управителя на дружеството, но същият отказал да го подпише, което било удостоверено с подписа на свидетелката Н. Г. К.. Разписка за връчване на акта при отказ не била съставена.

На 12.10.2021 г. препис от АУАН бил изпратен на управителя по пощата, като пратката се върнала на подателя ДИТ-С. на 02.11.2021 г. с отбелязване, че пратката не е потърсена от получателя. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП № 22- 2100048/28.10.2021 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С.. НП е връчено на управителя на „Холидей Юръп” ООД – П. Г. Х. на 03.11.2021 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Според съда, оспорващото дружество осъществило нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Неизпълнявайки до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 16.08.2021 г.) задължителното предписание по спазване на трудовото законодателство, а именно да изплати до пълния размер начисленото във фиш за заплата за м.12.2020 г. на Б. Д. Б. трудово възнаграждение, съгласно чл.128, т.2 от КТ (Обн. ДВ бр.26/1986 г.), в

качеството си на работодател „Холидей Юръп“ ООД осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл.415, ал.1 от КТ. Нарушението било извършено на 17.08.2020 г., а именно с изтичане на срока за изпълнение на дадените предписания. Доколкото било дадено на основание чл.404, ал.1, т.12 от КТ и не било оспорено в законоустановения срок, предписанието било задължително за работодателя.

Според съда обаче, в хода на административнонаказателното производство било допуснато съществено процесуално нарушение, състоящо се в невръчването на препис от АУАН на посоченото в него като нарушител лице, доколкото направеният отказ от управителя на „Холидей Юръп“ ООД да подпише акта (което било надлежно удостоверено), не освобождавало актосъставителя от задължението му да връчи препис от съставения акт, тъй като това били две последователни и самостоятелни действия. Нямало пречка да бъде връчен и препис от АУАН при отказ на нарушителя, удостоверен с подпис на един свидетел, но в конкретния случай това не било направено, видно от разписката за връчване към акта, която била непопълнена. Съставеният констативен протокол не санирал този пропуск, тъй като видно от показанията на актосъставителя и начина на оформяне на протокола, било налице смесване на двете самостоятелни действия – по подписване на акта и по връчването му, а и констативният протокол бил съставен от актосъставителя и свидетелите по акта, а не от отделен свидетел на самия отказ. Съдът се е позовал на разпоредбите на чл.416, ал.6 и ал.3 от КТ, за да обоснове извод, че АУАН е следвало да бъде връчен на нарушителя лично срещу подпис и едва при невъзможност да му се връчи по този начин, следвало да се връчи чрез изпращане по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. В настоящия случай не били представени доказателства за направен опит АУАН да бъде връчен лично на представител на нарушителя, а явно, че контролните органи на ДИТ-С. нямали проблем с намирането и призоваването на управителя, на когото НП било връчено лично. Вместо това препис от АУАН бил изпратен до управителя на „Холидей Юръп“ ООД по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, като същата се върнала с отбелязване „пратката не е потърсена от получателя“, което обаче било различно от хипотезата нарушителят да не е намерен. Нарушаване на реда за връчване на АУАН сериозно ограничавало възможността за реализиране защитата на санкционираното лице, както с оглед произтичащите от връчването на акта права и задължения (чл.44 от ЗАНН), свързани именно с правото на защита, така и с оглед функциите на АУАН в административнонаказателното производство - значението му на правен акт, с който се повдига и предявява обвинение при извършване на административно нарушение. Ненадлежното му връчване съществено опорочило административнонаказателното производство.

Обжалваното решение е неправилно.

Съгласно чл.416, ал.6 от КТ, установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания, доколкото с този кодекс не е установен друг ред. Според ал.3 на същия текст, АУАН се връчва на нарушителя лично срещу подпис, а при невъзможност да му се връчи се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. Ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган по чл. 399, 400 и

401. Разпоредбата на чл.43, ал.1 от ЗАНН определя, че актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Според ал.2 на чл.43, ако нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, чието име и адрес се отбелязват в акта. Ако не може да се установи от актосъставителя самоличността на нарушителя, тя се установява от най-близката общинска администрация или поделение на МВР.

Анализът на цитираните норми оборва извода, направен от районния съд за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, състоящо се в неизпращането на препис от АУАН на нарушителя като самостоятелно действие, различно от подписването на акта. Действително, нормата на чл.416, ал.3 от КТ изисква АУАН да бъде връчен на нарушителя лично срещу подпис, а в случай че това е невъзможно следва да му бъде връчен препис от акта. Невъзможността за връчване обаче е хипотеза, различна от отказа АУАН да бъде подписан, респ. нарушителят да бъде запознат със съдържанието му. Замисълът на закона е нарушителят да бъде запознат със съдържанието на акта, т.е. да узнае за какво нарушение се търси /предстои да бъде ангажирана/ административнонаказателната му отговорност, което и създава дължимата гаранция за осъществяване правото му на защита и то още във фазата на установяване на нарушението. Именно затова и законът създава задължение за органа да осъществи връчването на АУАН. В случая обаче, нарушителят не е отсъствал при съставянето на акта. Управителят на „Холидей Юръп“ ООД е присъствал при съставянето на АУАН, но е отказал да го подпише и получи, с което следва да се приеме, че актът е получен при отказ. Неправилно съдът е приел, че не е била изпълнена процедурата по връчване при отказ. Актът е съставен от Х. А. П. на длъжност „старши инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“ – С. в присъствието на свидетелите Р. В. А. и В. Р. П.. В частта от АУАН „Свидетел по отказа на нарушителя да подпише акта“ е записано името Н. Г. К., като са посочени неин ЕГН и адрес и е положен нейният подпис. С това е удостоверено, че нарушителят е отказал да подпише, съответно получи АУАН. Затова свидетелства и съставеният на 07.10.2021 г. констативен протокол по приключилата проверка на „Холидей Юръп“ ООД, в който изрично е записано, че управителят на дружеството П. Г. Х. е напуснал сградата на ДИТ като е отказал да получи АУАН. Констативният протокол е съставен и подписан от актосъставителя Х. П. в присъствието на свидетелите Р. А. и В. П..

При тези данни необоснована се явява преценката на районния съд за ограничаване възможността за реализиране защитата на санкционираното лице с оглед функциите на АУАН в административнонаказателното производство. Управителят на санкционираното дружество е бил запознат с нарушението, по повод на което е започнало административнонаказателното производство срещу него.

Настоящата съдебна инстанция се съгласява с изводите на районния съд относно валидността и материалната законосъобразност на оспореното наказателно постановление. Същото е издадено и при спазване на процесуалните правила. По делото безспорно се установява, че от страна на „Холидей Юръп“ ООД е осъществено нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, тъй като до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 16.08.2021 г.) не е изпълнило задължителното предписание по спазване на трудовото законодателство, а именно да изплати до пълния размер начисленото във фиш за заплата за м.12.2020 г.

на Б. Д. Б. трудово възнаграждение, съгласно чл.128, т.2 от КТ (Обн. ДВ бр.26/1986 г.).

По изложените съображения обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено и вместо него да бъде потвърдено оспореното наказателно постановление.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и следва на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ да бъдат определени в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2, предл.2 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1894 от 30.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 15913/2021 г. от Софийския районен съд, 23-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-2100048/28.10.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

ОСЪЖДА „Холидей Юръп” ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, ап.2 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” – [населено място] сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.